

Sygn. akt VIII **Pa 218/18**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grzegorz Tyrka
Sędziowie:	SSO Teresa Kalinka (spr.) SSR del. Anna Capik-Pater
Protokolant:	Dominika Smyrak

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2019r. w Gliwicach

sprawy z powództwa P. M. (M.)

przeciwko Spółce (...) Spółce Akcyjnej w B.

o świadczenie rekompensacyjne

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 27 września 2018 r. **sygn. akt** IV P 240/18

1. oddala apelację;
2. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 1 012,50 zł (tysiąc dwanaście złotych i pięćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

(-) SSR del. Anna Capik-Pater (-) SSO Grzegorz Tyrka (-) SSO Teresa Kalinka (spr.)

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt VIII Pa 218/18

UZASADNIENIE

Powód P. M. domagał się zasądzenia od pozwanej Spółki (...) Spółki Akcyjnej w B. na swoją rzecz kwoty 10.000 zł tytułem rekompensaty za utratę prawa do bezpłatnego węgla.

W uzasadnieniu wskazał, że jest uprawniony do otrzymania rekompensaty, gdyż pobiera rentę rodzinną po zmarłym ojcu, który w chwili śmierci był emerytem a nie pracownikiem.

Pozwana Spółka (...) S.A. w B. wniosła o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu podała, że w świetle ustawy z dnia 12 października 2017r. o świadczeniu rekompensacyjnym z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla powód nie jest uprawniony do otrzymania rekompensaty. Wskazała, że ciężar dowodowy spoczywa w niniejszym postępowaniu na powodzie, który powinien wykazać swoje prawo do rekompensaty.

Wyrokiem z 27 września 2018r. Sąd Rejonowy w pkt 1 zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 10.000 zł, w pkt 2 orzekł o kosztach sądowych.

Sąd Rejonowy ustalił, że K. M. – ojciec powoda był pracownikiem KWK (...) w R. w okresie od 22 listopada 1985r. do 18 sierpnia 2006r., a stosunek pracy został rozwiązany w związku z przejściem wyżej wymienionego na emeryturę. W dniu 7 grudnia 2007r. K. M. zmarł, a organ rentowy przyznał rentę rodzinną jego synowi P. M., który pobiera ją do dnia dzisiejszego w związku z kontynuowaniem nauki w Technikum nr 5 w Specjalnym Ośrodku Szkolno- (...) dla Niesłyszących i S. w R.. Spółka (...) S.A. w B. odmówiła przyznania powodowi rekompensaty z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla przewidzianej w ustawie z 12 października 2017r. o świadczeniu rekompensacyjnym z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla wskazując, że nie jest on uprawniony do otrzymania tego świadczenia.

Sąd Rejonowy uznał, że roszczenie powoda zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 2 pkt 1 lit. a) ustawy z dnia 12 października 2017 roku o świadczeniu rekompensacyjnym z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla (Dz.U. z 2017 roku, poz. 1971) – zwanej dalej ustawą – osobą uprawnioną do otrzymania świadczenia rekompensacyjnego jest emeryt i rencista mający ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy, zwanej dalej „rentą”, i pobierający to świadczenie, uprawniony w trakcie pobierania świadczenia z tytułu emerytury lub renty do bezpłatnego węgla na podstawie postanowień układów zbiorowych pracy, porozumień lub innych regulacji obowiązujących w przedsiębiorstwie górniczym, które utraciły moc obowiązującą przed dniem wejścia w życie ustawy, na skutek zawartych porozumień lub dokonanych wypowiedzeń. Natomiast art. 2 pkt 1 lit. b) ustawy stanowi, że osobą uprawnioną do otrzymania świadczenia rekompensacyjnego są wdowy, wdowcy i sieroty mające ustalone prawo do renty rodzinnej po osobie, o której mowa w lit a).

Sąd Rejonowy uznał, że powód spełnia przesłanki zawarte w art. 2 pkt 1 lit. b) ustawy, bowiem jest sierotą po emerycie uprawnionym do deputatu węglowego i ma ustalone prawo do renty rodzinnej. O kosztach sądowych orzeczono na mocy art. 113 ust. 1 ustawy z 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Pozwana wniosła apelację, domagając się zmiany zaskarżonego wyroku w całości poprzez oddalenie powództwa oraz zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych za obie instancje. Alternatywnie wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Pozwana zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi naruszenie:

- art. 233 k.p.c., poprzez brak wszechstronnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz dokonanie dowolnej, zamiast swobodnej oceny dowodów, a w szczególności polegającej na przyjęciu, że powód udowodnił, iż jest sierotą po osobie zatrudnionej w przedsiębiorstwie górniczym, która jako emeryt faktycznie pobierający emeryturę posiadała prawo do deputatu węglowego z przedsiębiorstwa górniczego w rozumieniu ustawy pomimo, iż okoliczności te nie wynikały z jakiegokolwiek dowodu przeprowadzonego w sprawie, a jedynie z gołosłownych twierdzeń powoda,

- art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 12 października 2017r. o świadczeniu rekompensacyjnym z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla, poprzez uznanie powoda za osobę uprawnioną do rekompensaty w rozumieniu tego przepisu w sytuacji, w której powód nie udowodnił spełnienia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanej nie zasługuje na uwzględnienie.

Wyrok Sądu Rejonowego odpowiada prawu.

Ojciec powoda był uprawniony do deputatu węglowego w wymiarze 3 ton rocznie do dnia zgonu, to jest do dnia 7 grudnia 2007r. (k.106, 107), przeszedł na emeryturę w roku 2006 (k.37). Bezsporna między stronami jest okoliczność, że Kopalnia (...) w R. wchodziła w skład (...) Spółki Akcyjnej w K., gdzie obowiązywało porozumienie zawarte w dniu 20 grudnia 2004r. pomiędzy zarządem (...) Spółki Akcyjnej w K. a organizacjami związków zawodowych. Na podstawie porozumienia z 20 grudnia 2004r. ojciec powoda, a po jego śmierci - powód, wobec spełnienia przesłanek, byli uprawnieni do bezpłatnego węgla. (...) Spółka Akcyjna w K. pozbawiła emerytów, rencistów i innych uprawnionych osób prawa do bezpłatnego węgla, poczynając od dnia 1 stycznia 2015r.

Dotychczasowe rozważania wskazują, że zmarły ojciec powoda spełnia przesłanki do rekompensaty, bowiem posiadał prawo do emerytury, pobierał to świadczenie, i w trakcie jego pobierania świadczenia emerytalnego posiadał prawo do bezpłatnego węgla na podstawie regulacji, która utraciła moc na skutek dokonanego wypowiedzenia.

Zgodnie z art. 2 pkt 1 lit. b) ustawy prawo do rekompensaty posiada także sierota mająca ustalone prawo do renty rodzinnej po emerycie, o którym mowa w art. 2 pkt 1 lit. a) ustawy. Wbrew twierdzeniom apelującej, powód nie musi ani posiadać prawa do deputatu węglowego, ani pobierać deputatu węglowego. Sierota winien wykazać, że pobiera rentę rodzinną po osobie, o której stanowi art. 2 pkt 1 lit. a) ustawy.

Powód przedłożył w toku procesu decyzję potwierdzającą jego prawo do renty rodzinnej po zmarłym ojcu (k.36). Okoliczność ta wynika również z jego akt rentowych, nadesłanych przez organ rentowy.

Pozwana została zobowiązana do dostarczenia dokumentów (zaświadczenia) potwierdzających że zmarły K. M. pobierał deputat węglowy, w okresie posiadania statusu emeryta (w latach 2006-2007). W odpowiedzi pozwana w piśmie procesowym z 15 kwietnia 2019r. wskazała, że istnieją przesłanki do uprawnionego stwierdzenia, iż K. M., jako emeryt uprawniony był do deputatu węglowego w wysokości 3 ton. W związku z powyższym powód posiada prawo do rekompensaty zgodnie z art. 2 pkt 1 lit. a) ustawy. Sąd Rejonowy nie naruszył normy prawnej zawartej w art. 2 pkt 1 ustawy. Sąd Rejonowy nie naruszył art. 233 k.p.c., art. 6 k.c. w związku z art. 232 k.p.c. Powód wykazał, że posiada prawa do renty rodzinnej po zmarłym ojcu, który w trakcie pobierania emerytury posiadał prawo do deputatu węglowego, ostatecznie na mocy porozumienia z 20 grudnia 2004r., które utraciło moc wskutek wypowiedzenia przed dniem wejścia ustawy.

Na mocy art. 385 k.p.c. należało oddalić apelację jako bezzasadną.

O kosztach zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym orzeczono na mocy art. 98 k.p.c. oraz § 2, § 9, ust. 1, pkt 2 i § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018 roku, poz. 265 ze zm).

(-) SSR del. Anna Capik-Pater (-) SSO Grzegorz Tyrka (-) SSO Teresa Kalinka (spr.)

Sędzia Przewodniczący Sędzia